

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: HVordan end Pilatus hinked' (DK)

Citation: Kingo, Thomas: "HVordan end Pilatus hinked' (DK)", i Kingo, Thomas: *Digtning i udvalg*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1995, s. 366. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo09val-shoot-workid97337/facsimile.pdf>
(tilgået 20. marts 2024)

Anvendt udgave: Digtning i udvalg

Dend Siette Uge i Faste.

See, hvilket Menniske.

Under dend Melodie:
Som en Hiort med Tørst befangen, etc.

1.

Hvor dan end Pilatus hinked'
Og fra Ræt til Uræt skreed,
Synes det dog at hand vinked'
Efster lit Barmhertighed:
Thi hand ledde JESum ud
Med en Blode-barked Hud,
Tornekronet, ilde faren,
At bevege Jøde-skaren.

2.

Seer dog nu I stolte Jøder,
Seer dog hvilket Menniske
Nu for Eders Øyne møder!
Seer dog paa dend Verk og Vec,
Som hans Hierte lide maa,
Nu det fra hans Tup til Taa
Er ey hudelep at skue!
Hvo kand for slig Syn ey grue?

3.

Seer paa Jorden hand betræder,
Hvor dend flyder med hans Blood!
Seer til Himlen ham beklæder,
Om der nogensinde stood
Sligt et uselt Pine-Vrag,
Under hæle Hilmens Tag!
Siger mig, O vil I sige,
Om I haver seet hans Liige!

4.

Seer, om nogen Orm kand være
Mær Ålendig end som hand!
Seer, om Jorden dog kand bære
Nogen slig Vidunders Mand!
Seer dog an om ey en steen
Maa beveges ved hans Meen!
Seer og siger, om hans Jammer
Eder ey om Hierter krammer.

5.

Seer hvor Tornene ham bryde!
Seer hvor Blodet tappes ud!
Seer hvordan hans Øyne flyde!
Seer hvor hand er uden Hhud!
Seer hvor Pinefield hand staar!
Hvor hand over alt er saa!
Seer hvor hand sig sammen krymper!
Seer og yunker dog dend stymper.

6.

Seer hvordan hans Kinder blegner!
Seer hans store Hierte-Klap!
Seer hvor hand mod Jorden segner!
Seer dog at det er kun nap
At hand Livet holde kand!
O hvor usel er hans stand!
Jeg vil han nu lade fare,
Om hand kand, fra Dødsens snare.

7.

Ingen vil sig dog forbarme,
Ingen ræt er JESU Ven,
Folket fanger an at larme,
Skyder sig til Keyseren,
Raaber, at Pilatus maa
Stor Unaade vente paa,

Om hand slipper denne Fange,
Som til Kronen torde lange.

8.

Agt min Siel, og agt mit Øye,
Om du nogen tid vil see,
See da paa din JEsu Møye,
See dog an hans Verk og Vee!
See hvor haarde Ting hand leed,
See hvor ingen Deylighed
Vaar hos hannem at fornunne,
Der hand stod i Dødsens Klemme!

9.

Alt det som Jeg seer og skuer,
Er min Ondskabs bitre Rood,
Og de synde-fulde Druer,
Hvis forgiffig Edder-Blood
Stenkes paa min JEsu Krop,
Fra hans Taa og til hans Top,
Som hans Kraft og Kiød opæder,
Mens hand Perse-Karret træder.

10.

O Jeg seer Dig fuld aff Jammer,
Fuld aff Verdens synd og skam,
Under HERRENS Vredes Hammer,
O Du Guds uskyldig Lam,
Fuld aff Pine, fuld aff stod,
Fuld aff alskens sorg og Ned,
Fuld aff ald dend Helled-smerte,
Som vaar lavet til mit Hierte.

11.

Men fordi Du vilde blive
Saadant et Spektakel her,

Derfor skal min Gud mig give
Dig at see i Glæde der!
Her beseer Jeg dine saar,
Der skal Jeg i ævig' Aar,
Fuld aff Aandens Lyst og Lue,
I utrolig Fryd Dig skue.

JEsus dømmes til at Korsfestes.

Under forrige Melodie:

1.

RÆttens Spiir det alt er brekked,
Kierlighed er bleven kold,
Alt Rætfærdighed er svækked,
Uskyld lider Last og Vold,
Legn er fort i sandheds Dragt,
Sandhed er i steven lagt,
Uræt klaerer Dommens sæde,
Steenen maa der over græde.

2.

Ræt og Uræt lige gielder,
Lige høyt optegned er!
JEsu klare sag dend holder,
Ingen Ræt har Øye der!
Folkets løse snak gaar frem,
Deres Raab har Kraft og klem,
Rætten skal for dem indrommes,
JEsus hen til Korset dømmes.